

عنوان مقاله:

نقش انسان در تغییرات محیط طبیعی

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 19، شماره 75 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

مهدی مومنی - دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد

خلاصه مقاله:

در قسمت اعظم کره زمین، چشم اندازی که اکنون در معرض دید است عمدتاً مصنوع تفکر و ساخته و پرداخته دست انسان است. برخورد و اثر انسان در محیط طبیعی به طور روزمره و آشکار فضاهای جغرافیایی را دگرگون ساخته است. اثر تجمعی جمعیت انسانی در طول زمان و به ویژه با استفاده از تکنولوژی در دهه های پایانی قرن بیستم این تغییرات را بسیار سریع نموده است. چگونگی رابطه انسان با محیط طبیعی در محتوای دانش جغرافیا مورد مباحثات طولانی در سده گذشته قرار گرفته و مکاتب محیط گرایی متمایزی رشد و نمو یافته اند. در آغاز قرن بیست و یکم یکی از رسالت های جغرافیا برجسته و آشکار نمودن مشکلاتی است که فرایند حاصل از این تغییرات می باشد. انسان همچون سایر جانداران، جزئی از محیط زیست است و به هوا، آب و خاک و دیگر موجودات نیاز دارد. به دلیل وابستگی اجزا کره زمین به همدیگر، هر تغییری در هر یک از اجزا کره زمین حاصل شود کل سیستم را در معرض خطر قرار خواهد داد. در حال حاضر مشکلات زیست محیطی بسیار گسترش یافته است. این مقاله با این فرضیه مطرح شده است، که انسان با دخالت و تغییراتی که در محیط طبیعی به وجود آورده، نظام طبیعی را به صورت مصنوع دگرگون ساخته است. این پژوهش با استفاده از روش های توصیفی و استنباطی و همچنین روش اسنادی به تجزیه و تحلیل تغییرات محیطی که در چند دهه اخیر با دخالت انسان در ایران اتفاق افتاده است، می پردازد. تغییر و دگرگونی در جنگل ها و مراتع، بیابان زایی و گسترش بیابان ها و تغییر در گونه های گیاهی با ارزش و رخنه بعضی از گونه های غیربومی باعث تخریب اکوسیستم های حساس شده است. اهمیتی که آموزش و ترویج در به وجود آوردن واکنش های اجتماعی مناسب در برابر تغییرات محیطی، و نقشی که مردم در حفظ و احیا و توسعه و بهره برداری از منابع طبیعی می توانند داشته باشند، راهکارهایی است که در این مقاله به آنها پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

تغییرات محیطی، اکوسیستم، گونه های گیاهی، جنگل، مرتع، عوامل تغییر، فرسایش، بیابان زدائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200739>

